

той. Добитъкът билъ прибранъ въ оборитѣ на топло. А вълкътъ гладенъ, измжченъ скиталъ тукъ, скиталъ тамъ и си мислѣлъ: „Тамъ въ топлитѣ покрити обори, каква плячка има за мене!“

Отъ врѣме на врѣме, измжченъ отъ гладъ, умиленъ отъ несполука, навлизалъ въ гората, приклѣквалъ на нѣкоя сиѣжна баирчина, отпушалъ глава и падалъ въ отчаяние. Наоколо му било пусто, глухо... Изведнажъ кипвалъ отъ ядъ, надигалъ острата си муцуна и почвалъ да вие силно, жално, провлѣчено...

Моята кесийка.

Имамъ хубава кесийка,
Въ нея — двѣ парички;
Мама казва имъ стотинки,
Кака — пѣкъ жълтички.

Кой ги право назовава,
Азъ това не зная;
Но да имамъ още двѣнки,
Ей това желая!

Драго.

